

Αθήνα, 15 Νοεμβρίου 1998

ΥΠΟΜΝΗΣΗ
Φίλε κ. Κοσμίδη,

Σήμερα συμπληρώθηκαν τρία χρόνια από την πραγματικά πρωτοποριακή [και δεν είναι αυτό υπερβολή] ομιλία σου: «Αυτό το Κράτος μπορεί να διοικηθεί;»

Τότε σε ακούσαμε με προσοχή και - θα προσθέσω με ειλικρίνεια - με την αίσθηση ή μάλλον με την πεποίθηση προοπτικής.

Σήμερα, ύστερα από τρία χρόνια το ερώτημα αλλάζει:

«Αυτό το κόμμα μπορεί να διοικηθεί, για να μπορεί να διοικηθεί αυτό το Κράτος;».....

Υπήρξα βασικό στέλεχος της Ενώσεως Κέντρου επί Μαύρου. Είχα εκλεγεί και διετέλεσα Πρόεδρος του τομέα των Δικηγόρων της Ενώσεως Κέντρου.

Όταν εμφανίσθηκε στην πολιτική σκηνή ο Α. Παπανδρέου, δεν τον πίστεψα.

Γι' αυτό και - παρά τις επίμονες από κάθε πλευρά πιέσεις - δεν αναμίχθηκα.

Όταν, όμως ο Κώστας Σημίτης αναδείχθηκε, είδα στο πρόσωπό του ένα σοβαρό και - προ παντός - ένα έντιμο πολιτικό άνδρα.

Εναποθέσαμε σ' αυτόν τις προσδοκίες μας.

Σου το είπα, όταν γνωριστήκαμε (αν το θυμάσε): Ανήκω στον Σημίτη και όχι στο «ΠΑΣΟΚ».

Και αυτό δεν το λέω μονάχα εγώ. Είναι κοινή, θα έλεγα, δήλωση των παλαιών στελεχών της Ενώσεως Κέντρου.

Τώρα ο Σημίτης έχει ανάγκη από την ενεργό στήριξη όλων μας για να διοικήσει το Κίνημα.

Και είμαστε κοντά του.

Κοινωνικά και επαγγελματικά είμαστε αποκατεστημένοι.

= 2 =

Δεν έχουμε καμιά ανάγκη ούτε από Κόμματα, ούτε από παρατάξεις.

Θέλουμε να βοηθήσουμε για να μη χαθεί για την Χώρα μας η ευκαιρία Σημίτη.

Αφήστε, έστω και για λίγο, την καθημερινή ρουτίνα. Καταρτίστε ένα σωστό προγραμματισμό δραστηριοτήτων.

Συγκεντρώστε όλους τους πραγματικούς και - προ πάντων - ανιδιοτελείς από κάθε πλευρά φίλους του Σημίτη. Είναι πολλοί. Περισσότεροι από όσους σείς υπολογίζετε. Και καλέστε τους. Είναι πρόθυμοι να βοηθήσουν.

Με πολλή εκτίμηση